

ALS QUATRE VENTS

15 de novembre de 2015

LA CAPACITAT DE PERDONAR

La misericòrdia és la gran lliçó que ens va deixar Jesucrist per al tracte amb les altres persones. Ens la va deixar amb paraules, amb paràboles i amb fets, sent el fet suprem la mort a la creu per la nostra redempció.

Sobre aquest disseny diví, a vegades ens convindria reflexionar més a fons. Romano Guardini va escriure: «Quan parlem de l'Església, no hem de fer-ho com si fos normal que Crist hagués estat rebutjat i hagués de morir. No és normal. La redempció no havia d'esdevenir-se forçosament així.»

En efecte, podríem pensar que Déu va complir amb la seva promesa quan va enviar el seu Fill que es va encarnar per redimir-nos. Però va fer una mica més: va mantenir la seva promesa també quan el seu gest diví va ser rebutjat. El Déu de la justícia és també, i sobretot, el Déu de la misericòrdia.

Ai de l'home que només funcionés amb la justícia en les relacions amb els seus semblants! Necessitem contínuament perdonar i ser perdonats. És un dels ensenyaments concrets de l'oració de Jesús, el parenostre, en què demanem perdó i al·leguem que també nosaltres perdonem els qui ens ofenen.

L'Evangeli és ple d'aquests ensenyaments, i en ells —diu també Guardini— queda clar que perdó no significa que Déu miri cap a un altre costat, o que tregui importància als pecats, o que la nostra acció dolenta és fer com si no s'hagués produït. No. S'ha produït una ferida, a un altre, a nosaltres mateixos i a Déu per l'amor que ens té, però el metge diví ens ofereix el remei per curar la ferida: el penediment i les obres de misericòrdia, i ens dóna un sagrament: la penitència.

Que important que és per a un cristià ser capaç de confessar-se sovint! En la mesura que ens reconeguem pecadors i demanem perdó, serem capaços de perdonar més fàcilment els altres. Altrament, la supèrbia pot jugar-nos la mala passada de creure'ns millors que ells. I per a aquest cas també Jesús ens va allisonar amb paràboles, com la del fariseu i el publicà.

El papa Francesc ens recorda de tant en tant que hauríem de tenir un Nou Testament sempre a l'abast de la mà. Allà trobarem que no hem de jutjar altres persones sense necessitat. Allà apareix allò de la biga en el nostre ull i la palla en l'aliè, i l'escena de la dona adúltera, amb aquells que volien lapidar-la i van anar marxant.

Demanem a Déu un cor misericordiós, que no condemni, que perdoni.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat